

1. Kształcenie specjalne w szkole ogólnodostępnej, szkole integracyjnej lub oddziale integracyjnym lub w szkole specjalnej dla młodzieży z zaburzeniami ze spektrum autyzmu.
 2. Zajęcia rewalidacyjne z przeznaczeniem na:
 - stymulowanie rozwoju emocjonalno – społecznego (np.: trening komunikacji społecznej, zarówno bezpośredniej jak i przez inne media, jak: listy, telefon, Internet, itp., uczenie zachowań właściwych dla danych sytuacji społecznych, rozwijanie rozumienia ludzi i siebie, norm, wzorów i oczekiwań interpersonalnych i kulturowych),
 - doskonalenie umiejętności wyrażania myśli w formie ustnej i pisemnej (np. opowiadanie przeczytanych książek, obejrzanych filmów, przeżytych zdarzeń, wyrażanie myśli opinii dotyczących różnorodnych zagadnień; pisanie wypracowań na konkretne / dowolne tematy).
- Dostosowanie wymagań edukacyjnych oraz metod i form pracy do właściwości psychofizycznych uwarunkowanych stanem zdrowia ucznia poprzez:
 - Uczniowie z Zespołem Aspergera mają kłopoty z umiejętnościami organizacyjnymi, należy zapewnić uczniowi pomoc – realizowane strategie mogą obejmować np.: umieszczenie przez ucznia rysunku ołówka na okładce zeszytu (aby pamiętać, że należy mieć go na następnej lekcji), można prowadzić listę zadań, które ma wykonać w domu. Zawsze chwalić, kiedy już pamięta o czymś, o czym wcześniej zapomniał.
 - Uczniowie z zespołem Aspergera mają problemy z dostrzeganiem przemienności rozmowy, sami na ogół nie inicjują kontaktu, w związku z tym wskazane jest wspieranie i chwalenie ich za spontaniczne podejmowanie rozmowy, ćwiczenie zasad bycia „w dialogu”.
 - Dyspraksja jako objaw wchodzący w obraz Zespołu Aspergera jest przyczyną trudności z estetycznym pisanem oraz wolnym wykonywaniem zadań graficznych. W związku z tym należy wydłużyć czas przeznaczony na wykonanie zadań graficznych, a ich poziom „estetyczny” nie powinien wpływać na ocenę pracy ucznia. Należy umożliwić uczniowi sporządzanie prac pisemnych na komputerze (jeśli poziom grafii z istotnie ogranicza możliwość odczytania treści).
 - Z uwagi na problemy z myśleniem abstrakcyjnym i pojęciowym, gdy konieczne jest zastosowanie pojęć abstrakcyjnych, należy wykorzystywać wskazówki wizualne, takie jak rysunki czy słowo pisane, wspomagając rozumienie pojęć abstrakcyjnych.
 - Unikać zadawania niejasnych pytań, takich jak „Dlaczego to zrobiłeś?”. Zamiast tego należy sformułować wypowiedź opisującą, co uczeń zrobił źle i równie konkretnie wskazującą, jak poprawnie powinien się zachować w danej sytuacji ,
np.: „Nie podobało mi się, kiedy gwałtownie zamknąłeś zeszyt, gdy powiedziałem, że czas na ćwiczenia graficzne. Następnym razem wysłuchaj mojego polecenia do końca i wykonaj je starannie”. Należy być tak konkretnym, jak to tylko możliwe we wszystkich interakcjach z uczniem.
 - Każdy przypadek zwiększenia intensywności nietypowych lub trudnych do zaakceptowania zachowań (stereotypii, sztywności) wskazuje prawdopodobnie na zwiększenie poziomu stresu. Niekiedy stres jest powodowany przez uczucie utraty kontroli.
 - Przy wysokim poziomie pobudzenia emocjonalnego może okazać się, że jedynym skutecznym sposobem jego obniżenia będzie wówczas fizyczne usunięcie ucznia spod wpływu stresującego zdarzenia czy sytuacji (wyjście do innego pomieszczenia).
 - Jeżeli tak się stanie, należy opracować program, który pomoże uczniowi wrócić do stresującej sytuacji lub pozostać pod jej wpływem. Przydatne może okazać się posiadanie „bezpiecznego miejsca” bądź kontakt z „bezpieczną osobą”.
 - Nie należy traktować „złego zachowania” ucznia z zespołem Aspergera zbyt osobiście.

- Tego typu zachowania są zwykle efektem starań zmierzających do wyjścia cało z doświadczeń, które mogą powodować wystąpienie zakłopotania, dezorientacji czy strachu.
- Osoby dotknięte zespołem Aspergera są silnie skoncentrowane na sobie, między innymi dlatego, że odczytywanie reakcji innych ludzi jest dla nich skrajnie trudne. W związku z tym niezbędne jest ćwiczenie empatii, umiejętności rozpoznawania emocji (bardzo przydatne w tym celu mogą okazać się piktogramy symbolizujące podstawowe emocje, typu: złość, radość, smutek, gniew itp.; fotografie twarzy ludzi przeżywających różne emocje) wzmacnianie kompetencji społecznych, np.: poprzez wypracowanie i stosowanie formułek (mogą być również spisane dla przypomnienia), typu:
 - „*Nie chciałem Pani/Pana/Ciebie urazić*”.
 - „*Nie wiem , co chcesz abym zrobił*”.
- W przypadkach skumulowania napięcia emocjonalnego, objawiających się np.: krzykiem, złością, problemami z podporządkowaniem się, nie należy wdawać się z uczniem w dyskusję, lepiej umożliwić mu wyciszenie się np. w „bezpiecznym miejscu” pod opieką nauczyciela.
- Należy używać i interpretować język dosłownie, unikać:
 - idiomów (np. „i tu jest pies pogrzebany”, czy „nie taki diabeł straszny”)
 - podwójnych znaczeń (większość dowcipów wykorzystuje podwójne znaczenia)
 - sarkazmu (np. nie mów „Wspaniale!” po tym jak uczeń właśnie całkowicie niepoprawnie odpowiedział na pytanie/ wykonał zadanie)
 - nie używaj przezwisk ani
 - „miłych” odzywek (np. „Chłopcze”, „Koleś”, czy „Mądralo”)
- Należy pamiętać, że mimika i inne społeczne wskazówki mogą nie zostać zrozumiane - problemy z odczytywaniem wyrazu twarzy oraz mowy ciała.
- Jeżeli wydaje ci się, że uczeń niczego się nie uczy wykonując dane zadanie, to rozbij je na krótsze etapy lub przedstaw je na kilka sposobów (np. wizualnie, słownie, fizycznie).
- Należy unikać wielomówstwa. Być konkretnym. Używać krótszych zdań, co zwiększy szanse na wyłapanie przez ucznia istotnych informacji.
- **Bardzo ważne!** Sztywność i słaba tolerancja na zmiany, to cecha charakterystyczna chorych z zespołem Aspergera. Należy przygotowywać ucznia na wszelkie zmiany w otoczeniu lub w rozkładzie zajęć – takie jak zwoływane zebrania, zastępstwa nauczycieli czy zmiany terminów. Aby przygotować go do zmiany, można stosować harmonogramy sporządzone na piśmie lub w formie obrazkowej.
- Należy wypracować stosować system wzmocnień pozytywnych, mający na celu utrwalanie pożądanых zachowań - należy je dostrzegać, nagradzać. Nie wolno przejść nad nimi bez wyraźnego, pozytywnego sygnału.
- Bardzo istotne jest podjęcie terapii specjalistycznej oraz oczekiwanie zaangażowania wszystkich uczestniczących stron.
- Należy mieć świadomość, że normalne poziomy natężenia bodźców słuchowych oraz wzrokowych mogą być przez ucznia z Z.A postrzegane jako zbyt wysokie lub zbyt niskie. Przydatne bywa wprowadzenie zmian w otoczeniu, takich jak usunięcie „śmieci wizualnych”, dbałość o stały poziom odgłosów z zewnątrz.
- Nierównomierny rozwój umiejętności to cecha charakterystyczna dla dzieci z Z.A, należy wykorzystywać ich umiejętności i wiedzę z dziedzin, w których się „specjalizują”, budując na nich poczucie własnej wartości i intensywnie wspierać te, w których znacznie odbiegają od norm rozwojowych.
- Objęcie pomocą psychologiczno-pedagogiczną poprzez zajęcia rozwijające uzdolnienia i zainteresowania ucznia (np.: informatyczne, geograficzne, historyczne, biologiczne).
- Dostosowanie warunków i form przeprowadzaniu egzaminu maturalnego do potrzeb ucznia, uwarunkowanych jego niepełnosprawnością – zespół Aspergera.- Komunikat Dyrektora CKE.